

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
 Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Celldömökön ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzületek?

Karácsony.

Fehér, hóborította táj terül el karácsony ünnepére. A természet tartózkodott eddig, önmagát tagadta meg, még hideg is alig volt, karácsonyra azonban mintegy visszatükrözvén a Messiásnak kiváló lelki tulajdonságait, fehér lepelletel vonta be a tájt.

1906 esztendővel ezelőtt a bellehemi elhagyatott istálló jászolában megszületett a világ megváltója. A napkeleti bölcsék és jámbor pásztorokon kívül akkor még senki sem ismerte őt el az ígért Messiásnak, sőt saját nemzetiségének fiai istenkáromlónak tartották, mert magát az Istennel egyenlőnek állította. Legfőbb oka vala ennek az, hogy nem született biborban, bársonyban, nem született palotában királyi család gyermekeként. Pedig ez nem lett volna ok a gyűlöletre, mert Isten előtt minden ember egyenlő, sőt tán legtöbbször na-

gyobb érdemmel jelenik meg, az örök Biró ítélőszéke előtt a minden jogot, szabadságot nélkülöző jobbagy, mint annak a földön élethalál felett korlátlanul rendelkező uralkodója.

Azok a szegény, tudatlan pásztor-emberek bizony nem vettek volna tudomást az isteni kised születéséről, ha angyal által nem értesítettek volna annak megtörténtéről, ugyszintén a három napkeleti bölcs is rendkívüli jelenség útján tudta meg a Megváltó eljövételét. Annrya romlott volt már erkölcsileg a világ, hogy a vizözön alkalmával sem lehettek jobban megméltelyezve az erkölcsök, mint időszámításunk első évében. Heródes, Judea katonai kormányzója halálra kereste Jézust, mert uralmát féltette tőle, pedig neki, mint Istennek, földi hatalmasság csak akkor árt-hatott, ha ő is ugy akarta.

Egész uj tanokat hozott a Megváltó az akkor romlott világ átalakítá-

sára s ezen tanoknak éltető melege a szeretet volt. Midőn a Megváltó születésének évfordulóját ünnepejük karácsonykor, egyuttal a szeretet ünnepét üljük. Szeretettel adóztak Jézusnak a környékbeli pásztorok, valamint a napkeleti királyok is, midőn ajándékaikat a kised Jézus lábaihoz lerakták.

Közvetlen ugyan nem viheljük ajándékainkat a megváltó elé, hanem igenis megmutathatjuk, hogy szent valá-lásunk alapelve, a felebaráti szeretet, bennünk is él. És mire képes a szeretet, mutassuk azt meg mindazoknak, kik nem részesültek földi javakban, mutassuk meg városunk szegény bete-geinek, kik a szeretet ezen magasztos ünnepét, szent karácsony napját, testi bajokban sinylődve kórházban kénytele-nek tölteni. Nem elég azonban a sze-retetét csupán szóval hirdetnünk, hanem kövessük az isteni Mester példáját, ki-nek egész élete tettekben nyilvánuló

TÁRCA

Könyörgés.

Ira: ZSOLDOS ELEK.

Tekints vissza a réj multba,
 Mikor vétkei miatt,
 Szegény magyart olyan sokszor,
 Olyan sokszor sujtottad.
 Őseinknek bűnhődése
 Indítsa meg szivedet,
 Adjad, védjed ezt az árva,
 Ezt a szegény nemzetet.

Gyengék vagyunk: Kisértésnek
 Nem áll ellent a lelkünk,
 Világ ezer csábjaiban
 Mindig többet vétkezünk...
 De őseink bűnhődése
 Indítsa meg szivedet:
 Áldjad, védjed ezt az árva,
 Ezt a szegény nemzetet.

Hogyha egykor a jövőben
 Elpártolnánk tetőled,
 Téríts vissza, hisz Hunnia
 Olyan sokat szenvedett.
 Őseinknek bűnhődése
 Indítsa meg szivedet,
 Büntesd meg s aztán ujra
 Vedd a magyar nemzetet.

Az Ilcuka.

— A Kemenesalja eredeti tárcája. —
 Ira: Kováts Antal.

Volt egyszer egy lány, nem túl az operencian, hanem ideát a Dunán a Tisza mellett, ahol a Zagyva torkolodik bele. Nem tündérországban élt, hanem itt az emberek között, ahol bizony épen nem tündérország van. De ő körülé mégis valami tündéries volt, valami csodálatos varázs, valami elbűvölő erő, mely hatalmába kerített minden férfiszívet.

Egyszerű lány volt az Ilonka és mégis büszkének mondták. Szegény volt s mégis négy kerője volt egyszerre. Ugy-e csodálatos ez a mai világban, mikor Pénz öfelsége uralkodik?

Igy kezdtek volna mesélni a fonóban, én is csak így kezdtem. Szép lassan; nem jó mindjárt megmondani, hogy mi akar lenni a meséből. Hátha még írem is mese, hanem elő történet, való, melyik mindennap megismétlődik.

Sok Ilonka van a világon.

A Késmárky Ilonka esete sem egyedül álló, de mégis ritkább, mert tessék keresni még egy Ilonkát, amelyik kikosarazna egy született gavallért, aki egyébként afjegyző egy bakonyi járásbírósnál. Pénze is volt a Bencének s mégsem kapta meg a lányt.

Sokan beszéltek akkoriban, hogy ez az ágról szakadt szegény még válogat is. De voltak jó barátai is, akik meg a partján fogták. Hogy így jól tette, hogy úgy; sőt olyan jó barátai is akadtak, de nem az Ilonkának

SZALAY GYULA épület- és butorasztalos és temetkezési vállalkozó **Celldömök** (Sági-utca Hujber-féle ház).

Nagy érc- és fakoporsó raktár. — Koszoruk nagy választékban Elvállal temetkezéseket egyszerűtől kezdve a legdiszesebbekig szolid áron.

önfeláldozás volt az emberiségért: A legnagyobb szegénységben élt, mindig másokért fáradozott, gyűlöletért szeretettel fizetett, mindenkitől elhagyatott, hogy nem volt hová fejét lehajthassa, végül férfikorának virágában ártatlan életét is feláldozta. Jézus élete, — mint ezekből is kiténik, — az ember-szeretletnek legmagasztosabb mintaképe, állítsuk tehát őt magunk elé, midőn karácsony ünnepén a szeretetet földi javak adományozása által akarjuk gyakorolni a szegények és betegek iránt.

Az alakulás alatt álló keresztény jótékony nőegylet szintén ezt a misziót teljesíti és csak dicséretet érdemel az egylet tisztikara, midőn mult vasárnapj választmányi ülésén — igaz, hogy nem hivatalosan, mert jóváhagyott alapszabályai még nincsenek, — működésének első céljaul a helybeli közkórházban a betegek részére karácsonyfa felállítását tűzte ki Adjunk mindnyájan, ami tőlünk telik, egyesült erővel többet tudunk kivívni. Képzeljük csak el, mily kellemes érzés fogja el a szent estén a szűkölködők szívét, hogy a szeretet megtestesült képviselője nem feledkezett meg ő róluk sem s gyakorolja jótéteményét a szeretet alapján egyesült jótékonycélu nőegylet tagjai személyében. És ha van Isten az égben, aminthogy van, bizonyára megfogja hallgatni annak a szegény, nélkülözésekkel küzdő beteg szívből fakadó, őszinte sóhaját, mely az adományozók javára önkénytelenül Istenhez tör: „Áldd meg Isten a nekünk nekünk örömet okozó celledömölki nőt.”

A meglegedés édes öröme szállhat az ajándékozó szívébe, midőn tudja,

hogy a vagyoniilag szegény, testileg egészségfeletti betegeket a szeretet ünnepén megörvendeztette. ajándékokat elfogad az egylet elnöknője, özv. Anyos Lászlóné és a kemenesaljai közkórház ápoló nővérei

A karácsonyfa eisztését Szőgyény Marichné Goreey Paula grofnő több nőegyleti tag segítségével maga fogja eszközölni

Itt a karácsony, örvendezzünk tehát. megszületett a Magasságbelinek fia, a világ megváltója: „Dicsőség a magasságban Istennek, békesség a földön a jóakaratu embereknek!”

Bakonyi Imre.

A Leopold bankett.

— Saját tudósítként.

Páratlanul szép est volt az, amelyen a fővárosi és vidéki sajtó, valamint a tekintélyes hirdetők együttesen ünnepelték vállalatának tíz éves fennállása alkalmából Leopold Gyulát, az Általános Tudósító szerkesztőtulajdonosát. A budapesti Royal-szálloda dísztermében több mint negyszáz úrból és hölgyből álló társaság gyűlt össze, hogy áldomását iljék annak az erőteljes gazdasági haladásnak, amelyet a magyar sajtó Leopold Gyula munkálkodása folytán ért el.

A magyar sajtó és lapkiadás kitünőségei, valamint a közismert hirdetők adtak a banketton találkozókat egymásnak, hogy ezzel is elismerésüket mutassák ki azon férfiu iránt, aki a magyar hirdetés ügyét modern, tisztas irányba terelte. Vagy negyszáz ember foglalt helyet a pazarul terített asztaloknál. A lakoma ünnepi hangulatban folyt le.

A peesenyenel felállott Dukesz Mór, az Általános Tudósító irodafőnöke, aki bensőségteljes szavakkal ellette a személyzet nevében Leopold Gyulát. Beszéde közben lehullott a lepel Leopold Gyula olajfestésű arcképeről,

amellyel a tisztviselők kara lepte meg a főnököt. A szimbolikus keretbe helyezett kép Brust Erzsébetkörúti műtermének remek munkája.

Ezután Zilahi Simon, a Magyar Ujságkiadók Szövetségének elnöke mondott ünnepi beszédet. Márkus Miksa, a Magyar Hírlap főszerkesztője az Otthon írók és hírlapírók köre nevében Nagy Sándor pedig a vidéki sajtó nevében üdvözölte Leopoldot. Leopold Gyula hosszabb, tartalmas beszédben mondott köszönetet az ovációért és kijelentette, hogy teleményességgel, modern felfogással és kitartó munkával folyton újabb és újabb hirdetőket toborozva, pontossággal és teleményességgel sikerült neki vállalatát a mai nivóra emelni. (Lelkes eljenzés).

Még számos felköszöntő hangzott el. Leopold második beszédében köszönetét fejezte ki úgy a jelenlevő, mint a távollevő lapoknak és hirdetőknak az eddigi támogatásért, egyttal melég szavakkal emlékezett meg személyzetéről, különösen Dukesz Mórról, az Általános Tudósító irodafőnökéről és Lenkei Zsigmondról, a Vidéki Lapok Központi Hirdetési Osztályának igazgatójáról.

A felköszöntők után Leopold Gyuláné, a jubiláns neje, aki az ország egyik ünnepeit primadonnája volt, a Cremonai hegedűből a Madaradt adta elő nagy tetszés között. Lazarus fokántor egy Schubert dalt énekelt, dr. Berger Rezsőné művészi hegedűjátéka, Somogyi Mór zenekonzervatóriumi igazgató hatásos zongorajátéka, Tollagi Adolf trefás kupaí is tetszést arattak. A szép társaság cigányzene mellett a hajnali órákig maradt együtt a legvidámabb hangulatban és mindnyájan, akik e sikerült banketten részt vettek, azzal a tudattal távoztak, hogy a reklám nagymestere, Leopold nemcsak másoknak, hanem magának is tud páratlan reklámot csinálni.

— A bankett alatt több száz távirat érkezett bel- és külföldi lapoktól és hirdetőktől, társasköröktől és Leopold barátaitól, köztük lapunk szerkesztősége is ez uton fejezte ki üdvözlését a jubilánsnak.

hanem a Bencének, akik azt rebesgették, hogy egy aljegyző nem is kérhet meg olyan lányt. Nem neki való.

Pedig megkérte egy ügyvéd is. Mikor ezt kiköszarazta, akkor neki támadt az egész ismerősség:

— Kire vár ez? Talán két öltözet ruhája sínesen, mégis páváskodik.

Volt aztán egy uri végrehajtó. Szép fizetése volt. Ez is megkérte és nem kapta meg. Hiszen megkapta volna, de mikor a lány meg megkötötte magát, hogy nem kell neki, akkor ez az alkalom is abban maradt.

Most már a rokonság is maraködött. A sógora azzal fenyegette, hogy nem kap férjet soha. Azt hiszem lányt csak ezzel lehet ijesztegetni. De őt nem lehetett. Ha kapacitáltak, csak odaborult a néje keblére és sugdosott neki valamit, amire aztán mindketten elnevettek magukat.

Valami titkok lehetett.

Itt járt nálunk a bakonyban, mikor ki tudódott minden. Az a nyeltes Bogdáné

meselte nekem, hogy az a kényes dáma (ezt a Bogdáné mondta, épen azért nem kell elhinni, mondott ez már rosszat is) nem a mai világból való.

Bizony nem: Akár hiszik, akár nem, az Ilonka hű leány volt. Nem fehetett róla, hogy még azokból a lányokból való volt, akik ha egyszer megfogadták:

— A tied leszek, mert szeretlek, — akkor meg is tartották. Ma már nincsen így.

Ott az erdő szélén találkoztak rendszeren: az Ilonka, a néje, meg a Veghék fia, a kispap. Mikor megismerkedtek, akkor látzofog semmi sem történt. Átamusi gyerek volt a Véghe Béla, nem mutatta mi lakik benne. De mikor elváltak, akkor egyszerre megváltozott; merengő, szomorú, szinte buskomor lett. Mikor másodszor találkozott az Ilonkával, akkor már azok előtt sem tudott szialelni, ott sem volt jókedvű. Otthon meg hasztalan faggatták:

— Mi bajod? Miért busulsz? Mi nincs a kedvedre?

Csak járkált, Nyugtot nem talált sehöl. Legszívesebben az erdő felé ment, valami vonzotta arra. Nem hiszem, hogy gerlicék bugása, vagy a susogó lomb, hanem más. Szintén ilyen: az Ilonka bészédés szemei. Az Ilonka sem járt másfelé, az is az erdő bújta. Talán volt rá oka.

A Béla, ha úgy magára maradt, szinte ijeszto komor volt. Valami nyomta a lelkét. Talán a taláris volt nehéz. Furesa is az mikor valaki önmagában csalódik. Hányszor mondta még diákkorában, mikor úgy körül-vették társai:

— Lányt nem tudok szeretni.

— Ne menj el papnak. — kérlette a Tüske Józsi, aki aztán maga is reverendába búj. — Ne menj el! Meglátod csalódom!

— Nem csalódom.

-- Majd, ha te is kezdesz játszani a tüzzel, majd akkor téged is csak megeget — filozofált a Csitári gyerek, aki nagyon vig volt, de tudott nagyon komoly is lenni.

— Gyerek vagy — erősködött a Buzáth Ferkó, aki a legöregebb volt.

HIREK.

Lapunk összes t. előfizetőinek, olvasóinak, barátainak és b. munkatársainknak boldog ünnepeket kívánunk.

Isteniszolgálat Karácsonykor. A karácsonyi ünnepek alkalmával az apátsági templomban első nap fél 10 órakor Wagner Lőrinc dr. apát fog főpapi szent misét tartani fényes segédlettel, mely után az ünnepi szent beszédet Párasami Henrik hitoktató, okl. főgymnasiumi tanár fogja mondani: — másodnapon pedig úgy az istentiszteletet, mint a prédikációt Szinek Izidor dr. plébános végzi.

Főuri látogatók a kórházban. A jóteknységéről és kegyes szívéről városunkban általánosan ismert főur, szőgyényi és szolgaegyházi Szőgyény-Marich Ferenc és neje sz. Görcey Paula grófnő f. hó 19-én a Kemenesaljai kórházban jártak és meglátogatták a beteget, többet megszólításukkal tüntettek ki.

A járásbírósg köréből. Újév kezdetével nagy változás lesz a járásbírósgnál; Bartha Elemér telegkönyvi és hagyateki bíró átvét a büntügyi osztály vezetését és Hámhig István eddigi büntügyi bíró a telegkönyvi és hagyateki osztályhoz helyeztetik át. Megemlítjük ezuttal, hogy a járásbírósgnál — mint más években — az idén sem fog az év végén restancia maradni, ami különösen a kezelő személyzet szorgalmának tudható be.

Esküvő — Amerikában. Szemes Lajos vőlegyei (Sopronmegye) illetőségű amerikai kivándorlót a múlt vasárnap tartotta esküvőjét a vas-simonyi illetőségi Barányai Karolinnal a new-yorki magyar református egyháztemplomban. Az esketésnél tanúként: Csontos István és Barányai István szerepeltek.

Selyemtenyészés a vármegyében. A szekszárdi selyemtenyészési felügyelőség értesítette a vármegye alispánját, hogy a vármegyeyei törvényhatósági utasnak szederfával leendő folytatolagos beünetése céljából a jövő évre 2000 darab szederfát és ugyanannyi védőkarót irányzott elő.

Nem használt. Pap lett és jó pap. De ha másképp határoztak sorsa felett, ki tehet róla.

Olyan könnyű a botlás. De botlás-e az, ha követte szíve hajlamát és egy szép nyári délután oda állt az Ilonka elé:

— Ilonka! tudna-e engem szeretni?

Keresetlen szavak voltak, egyszerű volt rá a felelet is.

— Ha maga is úgy akarja, a magáé lesznek.

No nem nagy cerimónia volt.

Két hétre rá a nyelvés Bogdáné azzal a hírrel szaladt a szomszédba, hogy a Végly gyerekek elhagyták ám a papokat. Látta, hogy az anyja nagyon sirt. Pedig dehogyan látta. Sok mindent mondott már a Bogdáné, amit nem látott, de csak nem is láthatott.

A Véglyné csak megölelte a fiát, aztán megkérdezte tőle.

— Miért tetted?

— Szeretek egy leányt, édesanyám.

— Igazán szeretted?

Hettlinger József. A nemzet egy buzgó napszámosa fölött záródott be a sír dec. 16-án temetőnkben. Fagytól kemény volt a föld, melybe fektették, amily kemény az emberi szív tanítás és nevelés nélkül, amily kemény a talaj, melyet a magyar néptanítónak kell megmunkálni. Midőn a római anyja, a Scipiók szülője, kit a történelem Kornéliának nevez, egyik vendége előtt az ő kincseivel dicsekedett és a vendég kérte őt, mutatná meg neki ezen kincseit, Kornélia az ő két kis fiacskáját hívta be: »Ezek az én kincseim!« Ezen két fiúból lett az anyai nevelés alatt azon két római hadvezér, kik örök dicsőségét hozták a világot egyik legnagyobb népére. Ezen anyai és szülői tanításnak és nevelésnek legerősebb tanúsztéka, szövetségese, munkatársa és folytatója a tanító és amik vagyunk, testben, lélekben és szellemben, Isten és szüleinél után tanítóinknak köszönhetjük. Ez volt a mi gyermekeinknek Hettlinger. Épületes volt az ő temetése látvány, amelyen a kicsinyeket csak a nagy hideg tartotta vissza a hála utolsó útjáról, a nagy közönség pedig megmutatta, hogy átérti és átéri a népnevelői életpálya fontosságát és hálásan megkönyvezi közülök egy deréknek munka és betegség alatti letörését. Ő már a temetőben pihen, de a sírját borító meg oly vastag hórétegen át is hozzáférhetőnek szívünk halála és köszönete, kik a Mindenható előtt lelke nyugalmáért esedezünk. Nyugodjék békében!

Körjegyzőválasztás Simonyiban. A cellődömölkvidéki és vönökei körjegyzőségekből kihasított új simonyi körjegyzői állásra a választást f. hó 29-én d. u. 3 órakor fogják megjelteni. Az állásra legtöbb reménnyel Sós Ede, a cellődömölkvidéki körjegyző segítje, pályázik.

Tűz a városban. Kedden reggel nagy tüzi lárma verte fel városunk lakosait, szendergesükből. A városháza épületében Singer Ignác mézszáros által bérlet istálló gyulladt ki, azonban dicséretére válik Palovits főparancsnok vezetésével álló tűzoltóságának, hogy a tüzet idejében alkalmazott oltási munká-

latok által elfojtotta. A tüzet Singer Ignác mézszáros tanonca, Németh Imre okozta, ki gazdájától a tűz keletkezése előtt kapott gyertyát az istállóban felügyelet nélkül égni hagyta, mi által a gyertya mellett levő kocsikenő meggyulladt s égve az ablak alatt felhalmozott szalma közé folyt, ettől azután az egész istálló meggyulladt s glégett a padláson felhalmozott széna is. A kár mintegy 300 korona, mely biztosítás folytán megtérül.

Bucusi Kemenesmihályán. Karácsonymásnapján e hó 26-án Kemenesmihályfa községében bucsú fog tartatni. A minden évben szokásos bucsú délutáni (mulatságos) részére városunkból is sokan fognak kirándulni ismerőseikhez.

Ipartestületi gyűlés. Ma délután 2 órakor városunk ipartestülete a városháza tanácstermében közgyűlést tart. E közgyűlésen fogják az iparhatóság megbízottakat választani.

Vadászat Kemenesmihályán. Koltai Vidos József földbírtokos a kemenesmihályfai és tokoresi határakban levő bírtokait valamint az előbbi község vadászerületén f. hó 16-án körvadászatot rendezett. Dacára a réppant nagy hidegnek és szélviharnak, a mely a jelen volt nimródokat ugyancsak próbára tette, a vadászat igen eredményes végződött, a mennyiben terítékre került 204 drb. nyul és 7 fogoly. A vadászatot a házigazdán kívül résztvettek: dr. Szabó Imre járásbíró, lovag Scheibenhof huszárezredes, Kriszt huszár őrnagy, Dichtl, Mikovics-Münch Schüch és Szücs István huszár századosok, Ányos Sándor dr, Pleints Ferenc, Takách Márton, Nagy Dénes, Vidos Dani György és Balogh huszár főhadnagyk, gróf Somssich és Chernel Gusztáv huszár főhadnagyk, Vidos Aladár és József huszár főhadnagyk, valamint az összes hajtásokban mint kitűnő vadász Schüch es. kir. kuszárkapitány neje is. A vadászat négy óra körül véget mely után a vendégsereg a kemenesmihályfai kastélyba gyűlt egybe, a hol is egy 9 fogásból álló estebéd várta a vendégeket, a melynek során a fűcán peccsnyénel lovag Scheibenhof ezredes a házigazdára mondott áldomást, ennek nevében pedig fia, Vidos Aladárválaszolt elmes szavakban, életve a vendégeket és a fáradhatatlan vadász urnót, Schüch kapitány nejét. A társaság vig hangulatban sokáig együtt volt.

Megszűnik a vasárnapi postakézbesítés. A kereskedelmi miniszter régi és méltányos kívánságot teljesít most kibocsátott rendeletével, amely szerint a postaküldeményeknek és utalványoknak házhoz való kézbesítését 1907. január 15-étől kezdve vasárnapokon megszünteti. Kivételt kepeznek a romlandó áruk, amelyeket kézbesítenek. Ezen rendelet egyrészt a postásoknak ad méltányos pihenőt, másrészt elősegíti az üzleti élet teljes vasárnapi munkaszünetét.

Visszavont feljelentés. Megemlékeztünk már egyik lapszámbunkban arról, hogy Gál Jánost, a Magyar aszfalt részvénytársaság elnökét a sági Süle testvérek alaposan elpáholták. Mint utjabban értesültünk, magánvadász kiegészítéssel a vadlottakkal és panaszát visszavonta, így a f. hó 30-ára kitűzött tárgyalás nem tartott meg.

— Búcsúletemen.

— És szeret-e az is?

Csodálatos, hogy az édesanyák nem kérdik sohasem a fiutól, hogy szép-e, szőke-e, gazdag-e a menyasszonya, hanem csak azt:

— Szeret-e?

Béla van olva az anyai természetbe, hogy csak szeretetre vágyik.

Az anyja természetét ökölte a Végly gyerekek is, ő is csak azt kért az Ilonkától, mikor találkoztak és azt a Bogdáné szerint kényes dajka odabóruult annak a semmi gyerekeknek a kedlere és panaszkodott neki:

— Látod édesem, büszkének mondanak: szegény gyerekek, bíbel el nagyon szegény, nem fogod megbánni, amit én miattam tetted?

— Szeretted? — kérdezte a fiú.

— Mindörökké! — volt a válasz.

— Akkor gazdag vagy. Akkor boldog lesz — folytatta Béla — mert nem a kincs boldogít édesem, hanem a megelegedés.

— És Véglyképtől van boldogság. Sokan irigylik, sokan megszólják őket és ők mindig boldogabbak lesznek, mert szeretnek.

A Legényegylet karácsonya. A cell-dömölki kath. legényegylet saját helyiségében szőgyényi és szolgaegyházi Szőgyény-Marich Ferencné sz. Goreey Paula grófnő bőkezűségéből és Takács György alelnök és neje jótékonyágából e hó 24-én este karácsonyfát állít, utána pedig családi ünnepeket tart.

Iskolaszéki ülés. A cell-dömölki róm. kath. iskolaszék Szinek Izidor dr. elnöke alatt ma délután 4 órakor a fiúiskola termében gyűlést tart, melyen Hettlinger József tanító halálával kapcsolatos ügyek kerülnek tárgyalás alá.

Kanyaró. Janosháza községben a kanyaró járványosan fellépett, minelfogva a községi ovoda bezárattott.

Karácsonyi szünet az iskolákban. A helybeli r. k. elemi fiú és leányiskolák növendékeinek karácsonyi szünete tegnap kezdődött és 1907 január 3-án végződik, amikor a tanítás újlag kezdetét veszi.

Leányegylet Sylvester-estélye. A cell-dömölki leányegylet Sylvester napján a Budapesti Uránia-színház gepe és kepeivel uránia-estélyt rendez. Előadatik 1. A bonfoglalás és 2. A Magyar föld zeneje. A szöveget felolvassák: Varga Juliska és Horvath Irma. A magyar föld zenejét zongorával illusztrálja és énekel kísérik: Reindl Iren és Goldring Sarolta. A képek kezeletet Georgovics József úr volt szíves elvállalni. Kezdeté este 8 órakor. Belépődíj nincs, csupán a szövegek könyvek megvételére kötelező 20 fillernyi árban. Adományok a leányegylet javára, az e célra kitért persélybe köszönettel fogadtnak. A kellemes estély iránt városunkban nagy az érdeklődés.

Mellállanokodás. Vendég: Halja vendéglős úr, emel már bizony Isten jobb sültét is ettem. Vendéglős (indignálódva): Nehát nálam ugyan nem!

Új utalvány és távirati úrlapok. A posta- és távirduzzasztás az értesítés szerint a posta- és távirduzzasztások postautalványokat és táviratokat 1907. évi január hó elsejétől csakis oly utalvány, illetve távirati úrlapokon fogadnak el, amelyekben az úrlap ára — a nemzetközi forgalomban használatos sárga színű utalványlapok kivételével — értékegy benyomással vannak jelezve. A régi — tehát értékegy benyomással el nem látott — utalvány, illetve távirati úrlapok, a nemzetközi utalványlap kivételével, 1907. évi január hó elsejétől bezárolag 31-ig a posta- és távirduzzasztásnak értékelvénis nélkül új kiadású úrlapokkal cserélhetők le.

A vármegyei telefon hálózat. Vasvármegye közigazgatási bizottságának legutóbbi ülésén Maróthy Lázló szavá tette azokat a miserábilis állapotokat, amik a szombathely—cell-dömölki távbeszélő vonalon észlelhetők. A bizottság felírta a kereskedelmi miniszterhez e vonalon egy második távbeszélő áramkör megépítése iránt. A miniszter most arról értesítette a bizottságot, hogy mivel az 1907. évi beruházási hitel terhére végrehajlando táviro és távbeszélő épü-

végleges tervezete már össze van állítva, a kérelem az 1907 évre csak az esetben teljesíthető, ha a többi munkánál elerendő esetleges megtakarítások fedezetet nyújtanak erre.

Új vasúti törv. A Dunántúli Hírlap közlése szerint dr. Porkolab Mihály cell-dömölki ügyvéd és Hoffmann Fülöp kemenesszentpéteri vállalkozó Kapuvár, Gartha, Nagyszőlős, Devecser irányában vasútépítési előmunkálatra egy évi engedélyt kaptak.

A jánosházai izr. hitközség új előjárósága. A jánosházai izr. hitközség f. hó 19-én tartott évi rendes közgyűlésén az előjáróság és képviselőtestület következőképen alakult meg: Elnöknek választottott egyhangulag Kohn Arnold, alelnök: Reisinger Adolf, tanácsos Zollner Ignác, templomgondnok: Fuchs L. és Roth E., pénztáros: Weisz Zsigmond, képviselők: Alt H., Salzberger Mór, Fischer L., Federer, Jakab, Zollner Ferenc, dr. Götzl Gyula, Zollner Bela, Hoffmann A., Kohn Ignác, Stern Samu, Kohn Károly, Reisinger László.

Változás az egyházaskeszkői körjegyzőségben. Győri Kálmán egyházaskeszkői körjegyzőt f. hó 18-án Muraszombaton vidéki körjegyzővé választották. Az agifis körjegyző új hivatalát újvekor tartozik elfoglalni.

A kovácsmesterek kartellje. Sárvartott és a sárvári járás területén működő kovácsiparosok ez év őszén értekezletet tartottak, melyen a kovácsmunkálat és ehhez tartozó tárgyakról közmegegyezéssel árjegyzéket készítettek, melyet betartani köteleességüknek ismernek. Kartellbe tömörültek tehát a szomszéd járás kovácsmesterei, melynek kiütemezett árán alul nem dolgoznak. Minket e dolg csak annyiban érdekel, hogy az árjegyzéket pártolás céljából megküldötték a cell-dömölki járás mestereinek, akik a kartell megkötését nagyon helyenvaló dolognak tartják s mielőbb tömörülnek ez ügyben.

A korcsolya-egylet panasza. A cell-dömölki korcsolya-egylet a múlt héten panaszt tett a szolgabírósnál, hogy a nyár folyamán ismeretlen tettes ellopta az egylet tulajdonát képező bódéból az ott levő vaskályhát. A esendőség nyomozása folytán kiderült, hogy a bódénál szept. 8-án volt egy gyengeelméjű asszony, aki a bódében levő padokat és vaskályhát kivitte a tő partjára, hogy azokat megsurolja. Valószínű, hogy ezen nő a kályhát is behelyezte a tóba, de az súlyánál fogva a 3—4 méter mély vízben elmerült s mag is a tő fenekén van. A nő kiletét ez ideig nem sikerült megállapítani.

Tűzeset Jánosházán. A gondatlanság folytán nagy tűzveszedelem fenyegette Jánosháza községnek Nemes-utcai lakóit folyó hó 18-án délután. E napon ugyanis Balogh János jánosházai lakos a Nemes-u. melletti Kozmafele telepen sőtést perzselt, minck végeztével a hátramaradt tüzet nem oltotta el kellőképen s így történt, hogy az uralkodó nagy szélvész a hátramaradt sziporkákat felélesztette és a földön felhalmozott burgonya és tőkszár tüzet fogott. Szerencsére azonban a tüzet idejekorán észrevették és eloltották.



Legalkalmasabb

karácsonyi

és ujévi

ajándékok

nagy választékban

Dinkgreve Nándor
papirkereskedésében

kapathók.



Legelismertebb

VAGO DEZSO

Érmekekkel kitéüntetve!

első pápai férfi-divatterme

PÁPA, Fő-tér. 53. szám

Nagymunkás szabó segédek felvétetnek.

Kifogástalan szabású
férfiruhák, papiruhák,
uradalmi erdésziszteknak,
postásoknak, vasutasoknak,
erdőőröknek,
ugyszintén minden
egyruhát viselő
testületnek egyruhák
legegánszabban merck k. unta

Egyptom felé . . .

— Lagerlöf Zelmá.

Messze, messze Kelet egyik pusztájának kellős közepén ott sok-sok évvel ezelőtt egy pálmafa, mérhetetlen vén és mérhetetlen magas palma. Mind aki csak végig ment a pusztán, mind megállt és megkellett néznie; mert fölötte szalásabb volt valamennyi pálmánál s az a szólás-mondás járta róla: bizonyára magasabb még az obeliszkeknel és a piramisoknál is.

Amint ez a magas pálmafa így egymagában állt, álldogált s a pusztaságba tekintgetett, egyszer csak egy nap megpillantott valamit, ami bámulattól ide-oda ringatta meg karsu törzsét, a hatalmas lombkoronát. Ott a pusztá peremén két magányos ember bandukolt. Olyan messze voltak még, hol a teve is, mint a hangya, oly kicsinek látszik, de két ember volt igazán. Kettő, még, pedig a pusztában idegen; mert a palma ismerte a pusztá népét: egy férfi meg egy asszony, kalauz nélkül, teherhordó állatok nélkül, sator nélkül, üres tömlők nélkül.

— Ezek bizony — szolt a palma magában — meghalni jöttek ide.

A palma szaporán ide-oda tekintgetett. — Csódalom, — szolt tovább, hogy az oroszlanok még itt nem termettek e zsákmányejtésre. De egyetlen egyet sem látok mozogni. A pusztai rablók közül sem látok egyetlen egyet sem. Eljönnek még majd.

— Kétszeres halál vár rájuk — tűnődött a palma egyre. Oroszlanok felfalják, kigyók megmarják, szomjuság elükkasztja, fürgeteg homokba temeti, rablók megölik, nap heve megsüti, félelem semmive teszi majd őket.

Megpróbálta másra gondolni. Ez emberek sorsa bánatossá tette.

Am a pusztá egész nagy szélében-hosszában, mely a palma alatt elterült, semmit sem talált, amit évezredek óta nem ismert, nem szemlélt volna. Semmi se tudta lekötni figyelmét. Megint csak a két vándorra kellett gondolnia.

— Aszályra s viharra! — ugymond, élete legnagyobb ellenségeit szólítva — mi az, mit ez asszony karján visz? Ugy nézem még, e két örült kis gyermeket is hoz magával.

A palma, amely messze látott, mint az öregek rendszerint, csakugyan jól látott. Az asszony kis gyermeket vitt karján, s ez vállára hajtotta fejét és aludt.

— A gyermek föl sínes eléggé öltöztetve — folytató a palma. — Látom, az asszony föl hajtotta általvetését s ebbe takaragta. Nagy sbebel-fobbal kapta fel ágyából s elrohant vele. Most értem: ezek az emberek menekülők . . .

De mégis esztelenek. Ha csak valamely angyal meg nem őrzi, inkább tűrniök kellett volna, hogy az emberek megtegyék gonosz-tettüket, mintsem hogy a pusztába bemerész-kejenek.

— El is tudom képzelni, hogy mint esett minden. A férj ép munkában volt, a gyermek bölcséjében aludt, az asszony kiment vizet hozni. Amint két lépést tett az ajton kívül, meglátta rohanást jönni az ellent.

Visszarohant, magához kapta a gyermeket, odaszolt a férfinak, hogy kövesse s fölkeredett. Aztán egész nap menekültek, bizton bizvást nem pihentek egy pillanatnyit sem. Igen, így esett minden, de mégis azt mondom, ha csak valamely angyal meg nem őrzi . . .

— Annnyira megvannak rémülve, hogy sem fáradtságot nem éreznek még, se más szenvedést, de látom, mint villog ki szemük-ből a szomjuság. Én csak jól ismerhetem a szomjas ember ábrázatát.

S amint a palma szomjuságra gondolt, hosszú törzsén valami göröcsös vonaglás futott végig, a hosszú levelek számtalan csúcsa összezsugorodott, mintha tűzre tartotta volna valaki.

— Ha ember volnék, — ugymond, — sohse merészkedném a pusztába.

Fölötte bátor, aki idemerészkezik gyökerek nélkül, amelyek leérnek a soha el nem apadó vizerekig. Nagy itt a veszedelem, még a pálmákra is. Még oly pálmára is, amelyen én vagyok . . .

— Ha tanácsolhatnám nekik, arra kérének, forduljanak vissza. Ellenségeik sohsem lehetnek velök szemben oly kegyetlenek, mint a pusztá. Talán azt hiszik, hogy könnyű a pusztában élni. Én azonban tudom, hogy néha nekem is nehéz volt élelben maradnom. Emlekszem, hogy ifju koromban egyszer a fürgeteg valóságos homokhegyet zúditott hegyibém. Majd hogy meg nem fulladtam. Ha meg tudtam volna halni, ez lett volna utolsó óram.

A palma tovább tűnődött hangosan, ahogy öreg remeték szokása.

— Csódalatos, dallamos zengés száll-dogált lombkoronámban! Rezeg minden levelemnek valamennyi ize. Nem tudom, mi jár bennem fel s alá e szegény idegenek láttára. De hát ez a bús asszony oly szépséges. Eszembe juttatja életemnek legcsódalatosabb élményét.

S mialatt a levelek szünet nélkül dallamosan rezegtek, a palma visszaemlékezett mint vala egyszer sok-sok évvel ezelőtt két ragyogó embér az oázis vendége. Saba királyi asszonya volt, aki oda jött, vele a bölcs Salamon. A szép királyi nő hazatérőben volt országába, a király elkísérte, egy darab uton, s most ép a válás pillanatában voltak . . .

— Ez óra emlékére — szolt ekkor a királynő — egy datolya magyát ültettem el a földbe, s akarom, palma nőjön belőle, a mely növekedjek s éljen, migren Juda földjén oly király támad, aki nagyobb Salamonnál. — S aközben, hogy ezt-mondotta, földbe süllyeszté a magot s könnyeivel öntözte.

— Miért hogy ép ma gondolok erre? — kérdezi a palma. Valóban oly gyönyörű ez az asszony, hogy eszembe juttatja a királyi nők legdicsebbjét, azt, akinek szavára nőtem s mindidáig élek?

— Hallom, leveleim egyre erősebben zúgnak s bánatos a szózatuk, akárcsak a halotti ének. Mintha jósolgatnák, hogy valami nemsokára bucsuzik az étettől. Mily jó tudnom, hogy nem nekem szól, mivelhogy nem tudok meghalni.

A palma ugy vélekedett, hogy a leveleknek halált jelző suttogása csak a két magányos vándor, nak szól. Bizony ők is azt hittek, hogy közelg utolsó órájuk. Látszott arevoná-

saik formáján, amint elmentek az egyik tevecsonotváz mellett, mely az utat szegélyezte. Látszott a tekintetükön, melyet néhány át-reppenő saskeselyűre vetettek. Nem is lehetne máskép. El-voltak veszve . . .

Észrevették a pálmafát s az oázist és sietve tartottak arrafelé, hogy vízhez jussanak. Ámde amint végre odaértek, kétségbeesetten rogytak a földre, mert a forrás kiszáradt. Az asszony elpilledett tette le a gyermeket és sirva telepedett le a forrás peremére. A férfi odaveté magát melleje és mindkét öklével a száraz földön kalapácsolt. A pálmafa hallotta amint beszélgettek, hogy meg kell halniok.

Azt is hallotta beszédjükből, hogy Heródes király megöletett mindenkét és három éves gyermeket, attól való félelmében, hogy megszületett Judea nagy várra várt királya.

— Leveleim egyre jobban zúgnak — gondolta a palma. — E szegényke menekülök hamarosan meglátják utolsó órájokat.

Azt is megtudta, hogy mindketten felnek a pusztától. A férfi azt mondta, hogy jobb lett volna maradniok s harcolni a poroszokkal, mint futamodniok. Akkor könnyebb halált haltak volna.

— Megsegít az Isten! — veté ellen az asszony.

— Egyedül állunk vadállatok s kigyók között. Nincs sem ételünk, sem italunk. Hogy segíthetne rájuk az Isten?

Kétségbeesésében megszabdalta ruháját s arcát a földre szoritotta. Nem volt reménye, mint a férfinak halálos sebbel szívében.

Az asszony egyenesen ült, ölelben keresztbe tett kézzel. Ám a tekintet, amelyet a pusztára vetett, határtalan szomorúságról tanuskodott.

A pálmafa hallgatta, mint lett egyre erősebb levelei bánatos zúgása. Bizonyára hallotta az asszony is, mert föltekintett a falombkoronájára. S egyben önkéntelen fölfele zárta be mindkét karját is.

— Oh datolya, datolya! — kiáltott fel.

Akkora epedés volt e hangban, hogy a vén fa szinte azt kívánta, bár ne volna magasabb a rekettyénél s gyümölcse oly könnyen elérhető, mint a csipkebokor bogója. Jól tudta, hogy koronája datolyafentővel van tele, de hogy férjen hát hozzá az ember ily szédítő magasságban?

A férfi már meglátta, mily megközelíthetetlen a palma gyümölcse. Föl se vetette fejét. Csak azon könyörgött az asszonynak ne kívánjon lehetetlenséget.

Am a gyermek, aki ide-oda tipegett, s száraz fűszálakkal játszadozott, meghallotta édes anyja kiáltását.

A kicsike persze el nem tudta gondolni, hogy édes anyja meg nem kaphatná mindazt, amit óhajtott. Amint a datolyát emlegetni hallotta, rá-rá pislantgatott a fára. Tűnődött és tételődött, hogy szedhetné le a datolyát. Ragyogó hajfűrtjei alatt homloka szinte ráncba szedelődött. Végre mosolygás suhant el arcán. Meglelte a módját. Odament a pálmafához, kicsinyke kezével megsimogatta, s édes gyermekhangján így szólott hozzá:

— Hajolj meg palma! Hajolj meg palma fa!

De hát mi volt ez csak? Mi volt ez? Zúgnak a pálmafa levelei, mintha orkan lép-

delte volna, s a pálmafa hosszu törzsén b-zongás hullámai szaladtak végig. És a pálma érezte, hogy a kicsi gyermek hatalmas volt nála. Nem tudott neki ellenállani.

S meghajolt a gyermek előtt karcu dereka, ahogy emberek hajódoznak fejedelmek előtt. Hatalmas ivben hajolt le a földre s végre oly mélyen süllyedt, hogy a széles korona remegő levelei söpörték a sivatag homokját.

A gyermekem sem ijedség, sem bámulat nem látszott, hanem örömkialtással ment oda s fűrtöt fűrtre szedegetett az ósrégi pálma koronájáról.

Amint a gyermek eleget szedett, s a fa mindegyre feküdt a földön, a gyermek ismét odament s igen nyájasan szólt hozzá:

— Kelj föl, pálma! Kelj föl pálmafa!

És a nagy fa halkán, méltósággal nyult ki ismét hajlékony törzsén s levelei aközben mint hárfá zengetek.

— Most már tudom, kinek halotti dalát zengetek — szólt magában a vén fa, mikor újra délcegen állott. Egyikét sem az emberek közül.

Am az ember és a nő térden állva magasztalták az Istent.

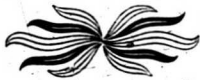
— Láttad aggodalmunkat s elvetted tőlünk. Te vagy az erős, ki mint ingó nádat, úgy hajlított a pálma törzsét. Melyik ellen előtt remeghetnénk, mikor a te erős ótal-maz?

Mikor hamarjában egy karaván vonult át a sivatagon, látták az utasok, hogy elhervadt a nagy pálma leveles koronája.

— Hogy lehet ez? — kérdezi egyik vándor. — Hisz e pálmafának nem lett volna szabad előbb kiviesnie, míg meg nem látta a királyt, aki nagyobb Safamonnal.

— Talán meglátta! felelt egy másik vándor a pusztán.

Jándi Bernardin.



Nemes kócsag.

— Legenda. —

Írta: Gergyesi Ferenc

Szegény polyákban feküdt a gyermek, A durva szalmán majdnem didergett; A juh és szamar — mily csudás ösztön! — Megsejté Urát az uj szülőitön. Reá lehettek s a hideg enyhült, A pusztá földből szép virág zsendült; Hozzá hajolt a mezők liljoma S a lak díszcél bájjal virula. »Áldom az Atyát fiával együtt!« Ámult szent József s szemébe köny gyült. Eljött a mustár, ajtóba álla. Hűs szelet hárit sok sűrű ága. Jött a pásztorok jámbor csoportja Friss turót, vajtat a Szűznek hozva. »Szabad megnéznünk a kis Messiást?« Szóltak félenken. — »Jöhettek bizvást!« S mondák egymás közt: »Ó Messiásunk, Ily durva szalmán kell-e Öt látnunk!« De mind imádvá előtte térdelt. Oszd' odább álltak, mivel belépdelt

A három bölcs is, aranyat, tömjént, Mirrhát hozván a Kiralynak önként.

A kis Jézuska rájuk mosolygott

S vidáman tért meg a három boldog.

Egy szürke kócsag suhant be aztán

S szólt Máriához, magát meghajtván:

»Pásztorok ajkán csodahir zendül,

Hogy Isten fia lészállt a mennyből

S goromba szalmán fekszik a kised,

Szánom ezért őt, Mária, hidd meg.

Amennyit tudok, én annyit adok,

Feküdjék puhán gyöngye magzatod.»

Csörrével gyorsan kitépte tollát

S a szegény kócsag meztelen ott állt.

Míg a Szűz gyorsan lágy párnát készít,

Áldván a kócsag nagy szívessegét,

A kis Jézuska intett föléje

S rátette kezét csupasz testére.

Az érintésre tollai nőnek,

Ragyogó fehér palástot szőnek.

Mint a hőmező csillag a napban:

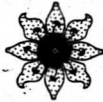
Al a kócsag tündér káprázatban,

Tündöklő fátyla lengett utána.

Mikor boldogan el-tova szálla

S miát jó tettének jutalmát maig

Hördja hófehér, lengő tollait.



Eberhard Károly.

1825 jan. 28 — 1906 dec. 8.

A tél hidege megfagyaszja a rögöt, mely a gecsei temetőben a hőskatonának, a szabadság mitézének koporsóját borítja, — de az emlékezés melege nem engedi sem a télnak, sem a muló időnek, hogy megdermeszse, szét-oszlassa az elköltözöttnek kedves emlékét.

Pápócón (Vasmege) született, hol édes atyja kántoroskodott. Ő maga is a tanítói pályára lépett; először a győrmegei Kajáron, majd Vaszáron nevelgette, tanítgatta a kis csemétéket. Évi fizetése 25 frt volt, meg egy pár csizma. E kevés pénzzel be nem érhetne és úgy látszik, szíve is a katonasághoz vonzotta. Egyik reggelen a betűvetés tudománya után áhítózó gyerekek tanítójk helyett ezt az írást találták az iskola tábláján: Gyerekek, Isten veletek! — Pozsonyba ment, beállott közkatonának. Ez 1846-ban történt.

Folyton tanult katona korában is. Jól eső mosolylyal emlegette, hogy egyizben a pozsonyi liget pázsitján heverészve valami latin hadtudományi írótv olvasgatott; s észre sem vette, hogy hadnagya áll mellette. Rászól a tiszt: — Micsoda regényt olvas? Okosabban tenné, — folytatta, mikor meglátta a könyv címét, — ha sétálna; nem való bakan-csonnak az ilyesm! — Évek hosszu sora után találkozott a volt hadnaggyal; mindketten ezredesek voltak már akkor s emlékébe idézte a ligeti jelenetet, hogy ugyebár a baka is hasznát veheti annak, amit tanul.

A 48-as események őt is a háromszinü lobogóhoz ragadták. Hősnek kellett lennie, hős is volt, mint kitüntetései és előléptetései mutatják. Szat.-Tamásnál megkapta a katonai érdemrend 3. osztályu keresztjét. (Erről Kossuth L., mint »Magyar Ország volt kormányzója

London Anglia Dec. 2-án 1859.) saját kezü bizonyító levelet adott számára.) Gyorsan elérte a főhadnagyi, századosi rangot. Szolgált többek közt Guyon hadosztályában is, ahol zászlóalj-parancsnokságot bíztaq reá. A szerencsétlen temesvári csatában irományait elvesztette. (L. Kossuth előbbi levelét). De elvesztette ekkor hazáját is. Kossuth és bujdosó társai példájára Törökországba menekült.

Beállott a török hadseregbe. Először Konstantinápolyban volt helyi alkalmazása. Itt lakván, 3 hónapig látta magánál Vámberi Ármint és mutatta be őt befolyásos török férfiaknak. Majd Kaukáziaiba küldötték őt a cserkeszek megfékezésére. Innen Eberhard effendi Damaskusba került, ahol meg is házasodott. Egy francia hölgyet vett feleségül, kivel igen boldog házasságot kötött.

Részt vett a krími háboruban. Majd az olaszországi mozgalmak és az olaszországi magyar légiók szervezése arra birták őt, hogy a török szolgálatot ott hagyja. 10 évig volt török katona. A török népet jóságért, egyszerű becsületességért igen megszerette. De magával ragadta az a vágy; hogy szabadságért küzdhessen. Olaszországba ment, s ott a szervezendő magyar légiókba zászlóalj-parancsnokul, tehát őrnagyi ranggal számították be őt. (Kossuth L. levele Turin, 1864 okt. 19.) Majd Garibaldihoz állott, később az olasz kir. rendes hadsereg tagja lón. Gyorsan ezredesi rangra emelkedett, hadosztályparancsnoki hatáskörrel.

1862-ben kényes szerepet bíztaq ra. Előbbi vezérét, Garibaldit kellett megállítania, hogy a franciáktól védett és garantált Róma ellen ne vonulhasson. Aspromontenél találkoztaq. Garibaldi a szóra nem hallgatott. Eberhard pedig érvényt akart szerezni I. Vittore Emmanuele parancsának. Rálövetett az ellenszegülőkre. Egy golyó magát Garibaldit érte. Felzudult az olasz nép a bálványozott Garibaldi miatt. Eberhard tudta, hogy helyesen cselekedett, de a nagy felzudulásban mégis kérte mások vigaszát. Kossuth Ferenc ír neki kétszer is egy ügyben. (Szept. 16 és dec. 28.) Első levelében szinte üdvözlö őt vitézése és erélye miatt, mellyel szomorú kötelességét teljesítette; másik levelében azonban már vigasztalni kényszerül amiatt és azzal, hogy csak »a hiúságukban sértett emberek« illetik őt Aspromonte miatt szemrehányással, de ők (Kossuthék) és az elfogulatlanok így ítélnék: Ő, mint olasz katona, sympathizálhat Garibaldival a mult miatt, de katonai esküje a király parancsához köti. »Kötelessége volt Garibaldit Aspromontenél megállítani.« »Ha Garibaldi mult nyári merénye sikerül: akkor az Olasz a Franciával háboruba... sodortatik.«

Bár igaz volt, mégis sok gáncs érte. Az olasz király azonban szerette őt, soron kívüli kitüntetésekben is részesítette. (12 érdemrendje volt, köztük a legkivalóbbak.)

1868-ban nyugdíjba került, haza jött. Ősem felede el az olasz kir. házat, azok sem őt. Umberto- király megküldte neki az atyja emlékére vert érmét.

Itt élt azóta hazájában szeretetben és békeben. Kis családjának és ösimerőseinek, tisztelőinek nagy szeretete és ragaszkodása közepette.

Órízte, ápolta egy nagy, zajos és változatos élet szenvedéseinek és dicsőségének emlékeit. Különösen órízte azt a benső viszonyt, melyben Kossuth Lajossal, annak feleségével s gyermekeivel volt ő és első felesége. Gyönyörű írott emlékei vannak e barátságának.

Mi pedig ápoljuk az ő emlékét, egy hű hazafi, kiváló katona, talpig derék ember emlékét.

Takács Gedeon.



Szép Lenke.

A regényes Mátra ölen
Vezet egy ut keresztül;
Az útszélén van egy kastély,
Melyet mindenki kerül.

Éjfélként a nagy házból
Rémhangokat hoz a szél,
Ez az, mitől e vidéken
Mindenki oly nagyon fél.

Vajh mit lehet? Mitől félnek?
Mi süvit ott éjjelente?
A nagy háznak volt urnője,
A szépséges szép Lenke

II.

Amily szép volt a szép Lenke,
Szíve olyan kegyetlen,
Nem volt semmi szent előtte
Sem a földön, sem égben.

Őseitől reámaradt
Szentképeket kihányta,
Azt mondotta: »Igy legalább
Kitisztul majd a porta!«

Udvarán a kápolnának
Elzárta az ajtaját,
S az imának szentelt házat
Fölválták a tivornyak.

Zenezóra, pohár borra
Eljártak a szomszédok,
Akikhez egy alkalommal
A szép Lenke így szólott:

»Ha valaki megcselekszi,
Amit óhajt a szívem,
Azé leszen a vagyonom,
A kezem és mindenem!«

A sok vendég egyszerre szól:
»Mit kívánsz hát szép Lenke?
Megtesszük, mit szived kíván,
Kerüljön bár életünkbe!«

»Lassan urak, ne hevesen,
Nem óhajtok keveset,
Vigyázzatok lelketekre
Ismeritek szívemet.

Egy kápolna van házamban
S annak van egy oltára ...
Ki merészi azt az oltárt
Ledönteni a porba?!«

Vendég sápad ... Arcuk halvány ...
Csak szép Lenke nem fél még,

Haja kuszált, szenvedélyes
Szilajságtól arca ég.

»Urak, urak, gyáva urak,
Nincs bátorság senkiben?
Gyertek urak, első csapást
Az oltarra én mérem!«

Halk suttogás és az urak
Elhagyják a szép termet;
»Örülttel csak nem mulatunk!«
Mondják kint és szétmennek ...

A szép Lenke szobájában
Kacag és sir egyszerre,
Fejszét ragad, rikoltozik,
S berohan a szent helyre ...

Fejse suhan, oltár ledől,
Porba hull a szüzanya ...
S a szép Lenke felve nézi,
Bűne hová ragadta.

III.

És azóta minden éjjel
Fejszével a kezébe
Rikoltoz és oltárt rombol
A szépséges szép Lenke.

Zsoldos Elek.



Az édes mostoha.

Írta: *Béni F. Zsigmond.*

A rekkenő hőség után lehullott az első esősepp s aztán ömlött szakadatlanul. Közben-közben megdörrent az égboltozat is és vakító villámok cikáztak alá a fellegekből.

Egy 16—17 évesnek látszó fiatalember a temetőből hazamenet keserű daccal nézett szembe a viharral; még lassabban ment, mint azelőtt s csak nagysokára érkezett meg, bőrig ázva, a kastély tágas udvarára.

— Szent Isten! mi lelte a nácsáságos ifju uramat? — sikoltott fel Panna, a ház hűséges, öreg cselédje, mikor az urfit olyan éktelen lúcsosan megpillantotta.
— Ne obégasson, fogja be a száját! — rivalt rá durván a fiatalember s boszusan bevágta maga után az ajtót.

Az öreg Panna sirva fakadt s más alkalmas ruha hiányában egy szalvétával törülgette sűrűn omló könnyeit.

Az ifju ur ezalatt gyorsan átöltözött, aztán besietett édesanyja hálószobájába.

Két kép függött a falon; az egyik egy fiatal, bájos, gyöngéd női alakot ábrázolt, a másik meg egy komoly csinos férfit.

A fiatalember levette a női alakot ábrázoló képet, sokáig nézte simerengve, aztán a szívéhez szoritotta, mintha attól félt volna, hogy elszakítják tőle. Végre ismét visszatette helyére s egy darabig némán, könnyes szemekkel állott előtte.

— Egy éve nyugszol már ott a hideg hant alatt, de szived szívemen dobog, ajkam még álmomban is csak a te nevedet suttogja, lelkem most is csak a te lelked lángoló szerelme után vágyik. Anyám, édes jó anyám, miért is hagytál el engem? — zokogott szí-

vettepő fájdalommal s térdre borult édesanyja képe előtt.

— Édesatyám jól ismer; tudja, hogy a te édes szerető szívedet semmi sem pótolhatja nekem s mégis — új asszonyt hoz a házba, idegennel akarja betölteni a te helyedet, melyet nem tölthet be soha senksem! — A yám, édes jó anyám, szívem egyetlen szerelme, nem tudlak feledni!

Ezalatt csöndesen belépett az öreg Panna is a szobába s látva kis urának vésző bánatát, elfeledte az előbbi bánatát s könnyezve szólt oda Sándornak!

— Édes lelkem, Sanyik gazdám, ne sirjon! Szegény nagyszonyunk az én karjaim között halt meg s megesküdtem, hogy hiven őrzöm kis gazdámot, míg csak ki nem visznek szegény öregem mellé!

— Panna, kedves édes Panna! Téged is szeretett anyám! zokogott az ifju s az öreg cseléd keblére borult. Sokáig álltak így egymás keblére borulva, mikor hirtelen kocsirobogás hallatszott künn az utcán s egy férfias, csengő hang zendült meg a kapuban:

— Ithon vagyunk édesem!

— Megjött a nácsáságos ur, meghozta az új mamát, — kiáltott Panna s örömben összezapta a kezét.

A fiatalember összerázkódott mintha a villám ütött volna belé. Elfajtott hörgő hangon szólt az öreg cselédnek:

— Panna, hacsak egy kissé szeretsz, mondd apámnak, hogy beteg vagyok! Értetted? — s azzal otthagya a faképnél a bámuló cselédet, berohant szobájába. Gyorsan lehányta magáról ruháját s lefeküdt. Karját összefonta mellén s szívében zajló indulattal várta, mi következik.

Nemsokára édesen csengő női hangok hangzottak be a szobába és siető léptek haladtak el ajtaja előtt.

— Mi baja van Sándornak? — kérde Bárdos, a földesur.

— Meghűltte magát nácsáságos uram! — siránkozott Panna.

— Majd később megnézzük, — hallotta ismét Sándor édesatyja hangját.

Megkönnyebbülten sóhajtott föl.

— Ne, édesem, menjünk azonnal szegény fiunkhoz; ki tudja, mi baja van? — csendült meg ismét az előbbi kedves hang.

Panna remegve nyitotta ki az ajtót s Bárdos ifju nevével karján belépett a szobába. Sándor a fal fele fordult.

— No, mi lett édes fiam? — kérdezte Bárdos gyengéden s megcsókolta fia homlokát.

— Meghűltem az imént, mikor édesanyám sirjától hazajöttem, — felelt az ifju hideően.

Az édes szót oly feltűnően hangsúlyozta hogy a célzást lehetetlen volt félreértani.

Bárdos szigorú tekintettel mérte végig fiát, a szép fiatal asszonyinak pedig fájó köny szökött szeméke. Odalépett az ágyhoz s megcsókolta Sándor ajkát.

— Édes Sándor, — esengett az ő szívéhez szóló, édes hangján — engedje meg, hogy feledhetetlen édesanyja helyett én lehessen az édesanyja. S odatartotta szép, fehér homlokát Sándor ajka elé.

Az ifju nagy erőmegfeszítéssel csókot lehelt rá, de oly hideget, hogy a szegény

nőnek megborzosgott tőle a szíve. Bárdos is észrevette a kellemetlen jelenetet. Haragos tekintetét vetett fiára, s kiment nejével a szobából. Az ifjú nő reszketett az erős férfi karjai közt. Szép szemében fájó könnyecsek csillogtak, nemes szívében éles fájdalom nyilatkozott.

— Fiad nem szeret engem — rebegte bánatosan s némán, lecsüggesztett fővel lépett be férje karjain a családi szobába.

Kezéssel utóbb Bárdos földült arccal rohant be Sándorhoz.

— Fiam, kicsoda durvaság volt ez? — hörgögte lassu, elfojtott hangon.

Sándor összerézett. Egy darabig me-reven nézett atyjára, aztán fölindulástól remegő, de szilárd meggyőződést eláruló hangon rebegte:

— Atyám, ne kívánj tőlem lehetlenséget! Én nem tudom őt szeretni!

II.

Körülbelül öt hónap mult el azóta.

Bárdosék házába csak nem akart beköltözni a boldogság. A szegény fiatal asszony hasztalan araszította nemes, gyengéd lelkének egész búhajós varázsát az ifjura, — Sándor érzéketlen maradt.

Naponkint kiment ezután is édesanyja sirhalmához, pedig hó fődte már az utat. És versenyt zokogott a síró széllel, hulló-görönggyel.

Látta, mint hervad napról-napra szép mostohája. Sajnálta, szíveből sajnálta, de nem tudta őt megszeretni, mert nem — akarta.

Hasztalan esdekelte atyja is sokszor összetett kézzel. A lelke nem tudott fölmelegedni, szíve hideg maradt. S szép mostohája ezalatt hervadt, egyre jobban hervadt; idegennek érezte magát abban a házban, melyet földi menyországgá varázsolhatott volna a szeretet. ... Egy este Bárdos kinn ült szép nejével a verandán. Egy darabig csak nézte, nézte azt a gyöngé, hervadó asszonyt, aztán átölelte s mélyen érző szívének egész szeretetével kérdezte tőle:

— Elzám, édesem, ugy-e te nem vagy boldog?

Az ifjú nő felelet helyett zokogva borult férje karjai közé.

Egyikük sem vette észre, hogy Sándor ott állt a hátuk mögött s egész lelkében megrendülve nézte a megható jelenetet. Megvárta, míg szülei fölkeltek, aztán ő is bement szobájába. Hosszasan, elmerülten nézte édesanyja képét.

Anyám, édes jó anyám! — sóhajtott busan — bocsáss meg, hogy az imént úgy megilletődtem; szívem úgy vonzott, hogy odaboruljak mostohám keblére. Anyám, édes jó anyám, ugy-e megbocsátasz? ...

— Sirba viszed anyádat! — rezgett bánatosan egy hang a hata mögött.

Atyja lépett be a szobába.

— Igaz ez anyám? — kérdezte Sándor attól a szende alaktól, ott a falon. Összerázkódott; hideg borzalom futott át tagjain. Ugy érezte, mintha az a jószágos arc, melynek gyöngéd vonásairól eddig csak a szeretet hevet érezte maga felé áradni, most elsötétült volna s az az édes ajk, melyről először halla ez édes szót, szeretlek gyermekeim! most szintén azt rebegte volna, szintén

azt suttogta volna: — Hálátlan gyermek megölnöd anyádat!

A hó lassan, lassan elolvadt. A föld alól előbujt a zöldelő fűszál. A kicsi dalosok vidáman csattogva hasították át a levegőt; a tél zuzmarás palástjára ráragyogott a tavaszi nap éltető sugara. Csak Bárdosék háza fölött lebegett még az a sötét felleg, de napról-napra jobban foszladozott sivar bórangása. Amaz emlékezetes esti jelenet óta nagy változáson ment át Sándor kedélye. Érzelmek egyre hevesebben hullámzottak. Ugy érezte, hogy mostohája egyre vonzóbb, kedvesebb lesz előtte. Még inkább magába vonult, mint előbb, nem érintkezett úgyszólván senkivel. Szinte futott az emberek előtt.

Egy alkalommal — est felé hajlott már az idő — ismét kimént a temetőbe, hogy édes anyja sírja előtt imádkozzék. Szíve hevesen dobogott, nyugtalanul sietett tova. Érezte, hogy ma valami rendkívüli fog vele történni. A temető kavicsos útjának göröngyei sejtelmesen suttogtak lába alatt. Sajátságos, maga előtt is megmagyarázhatatlan érzéssel rohant a kriptá felé. Már ki akarta nyitni a vasrácszat ajtaját, mikor hirtelen megdöbbenve tántorodott vissza. Megragadó látvány tárult szeme elé ...

A leáldozó nap utolsó sugarai beszűrődtek a vasrácszatlan s tüzes fényt lövelltek a kriptába. Az a kő, mely alatt édesanyja aludt siri álmát, rózsás lángban uszott. Keresztjét hatalmas babékoszoru fonta körül oly szorosán, oly gyöngéden, mintha a szívét is belefonta volna valaki az örökzöld levelek közé. Siri csend volt a temetőben, csak olykor-olykor hallatszott fájó, elfojtott zokogás a kereszt möött térdelő hölgy ajkáról ...

Sándor a meglepetéstől szinte megmerevedve belekapaszkodott a vasrácszatba. Hosszasan nézte a térdelő alakot, kinek halvány homloka köré glóriát font az esti nap-sugár. Önkénytelenül is térdre bocsátkozott. Két ima röpött az ajkára. Két szerető szív imája, melyek ekkor dobantak először együtt, melyek ekkor szerettek egymást igazán.

Egyszerre csak felemelkedett a hölgy, távozni készült. Sándor villámgyorsan föluggrott helyéről s észrevétlenül akart el-surranni a kriptá mellől. El is távozott és várta, várta, mikor jó el mostohája. De második anyja csak nem akart eljönni az — édes mellől. Megváróm mig: kijő! suttogta magában. De megunta a várakozást. Megfordult, hazafelé indult, azaz csak akart, mert valami, amit nem tudott megmagyarázni a — szeretet ellenállhatatlan erővel vonzotta őt vissza-vissza — mostohája felé.

— Mit csináljak? — kételkedett magában.

— Menj haza! — sugta büszkesége.

— Menj oda s borulj a keblére: — esdett szíve jobbik fele.

— Mit csináljak? — kérde ismét könynyek között.

— Menj oda s csókold le főfehér homlokáról a bánat fellegét! — sugta az esti napsugár.

— Menj oda ahhoz, aki téged szeret! — csicseregte a családjához röpönő kis madár.

— Menj, menj anyádhoz! — lehelte a tavaszi szellő.

S a fiatal ember megindult.

Lassu, ingatag léptekkel ment a kriptá elé s üvegesedő szemmel nézett be a vasrácszatlan. Mostohája ép ekkor lehelt forró, hosszú csókot az Üdvözítő tőrrel átدفótt szentséges szívére.

— Édes Jézusom — rebegte — ha akarod, vedd el tőlem e poharat. De ha te úgy kívánod, hogy tovább is szenvedjek, legyen meg a te szent akaratod!

Sándor egész testében megremegett. Valami delejes áram futott végig tagjain, szívében óriási fájdalom nyilatkozott.

Berohant a kriptába, térdre omlott a sokat szenvedett, nemes hölgy előtt és megszegyentüléstől és szeretettől remegő hangon kiáltotta:

— Anyám, édes jó anyám, meg tudsz-e nekem bocsátani?

Az édes mostoha nem szólt semmit. Gyöngéden fölemelte a térdelő ifjút. Keblére ölelte s felelet helyett egy forró csókot lehelt homlokára. Csak egy csókot, egyetlen egyet, de ebbe bevarázsolta szívének bocsánatát, lelke lángoló szerelmét, egész boldogságát.

Csókodra szomjazom.

— Zoltán István. —

Tüzes szemedbe hogyha nézek,
Csengő hangod ha hallhatom;

Piros orcád,

Piros ajkad

Rózsás ajkad

Magam előtt ha láthatom,

Valami titkos vágyat érzek:

Csókodra szomjazom ...

Hogyha járok csendes magányban

S merengek búsan egyedül,

Rád gondolok

S rád gondolva

Érzem, mint ajkam felhevül

S feltámad újra régi vágyam:

Csókodra szomjazom ...

Ha megjelenysz, mig ringat álom,

Hogy édesítsd álmaim,

Tündérrálom

Mit álmodom

S mig járok annak útjain,

Úz régi vágyam: csókodra vágyom,

Csókodra szomjazom.

Ugy szeretnék ...

— Szt. —

*Ugy szeretnék magával egyszer
Beszélni titkon és meghitlen ...
Ugy szeretném, hogy mellém üljön
S hallgassa, hogy mint dobog szívem.*

*Én mondanék egy dalt magának:
Büszke, fenszárnyaló éneket;
Dalban kérdeném meg ezerszer,
Hogy ugy-e enyém, ugy-e szeret?*

*Maga a vállamra borulna
S csak szóllanul nézne-nézne rám
S én olvasnék egy dalt szeméből,
Dalt, amely boldog, dalt, mely vidám ...*

Vasuti menetrend.

Kiscellből indul:

Győr felé: Délután 5 óra 52 perc (gyorsvonat), éjjel 1 ó. 24 p. (személyvonat), délután 1 ó. 48 p. (szv.), d. e. 10 ó. 01 p. (gyv.) éjjel 4 ó. 36 p. (vv.), 6 ó. 23 p. (vv.).

Szombathely felé: Delelőtt 11 ó. 41 p. (gyv.), éjjeli 4 ó. 26 p. (szv.), délután 1 ó. 54 p. (szv.), délután 5 ó. 57 p. (gyv.), este 8 ó. 49 p. (vv.).

Székesfehérvár felé: Reggel 4 ó. 48 p. (szv.), délután 2 ó. 20 p. (szv.).

Csáktornya felé: Este 6 ó. 02 p. (szv.)

Kiscellbe érkezik:

Győr felől: Delelőtt 11 ó. 35 p. (gyv.), éjjel 4 ó. 14 p. (szv.), délután 1 ó. 24 p. (szv.), délután 5 ó. 51 p. (gyv.), este 8 ó. 30 p. (vv.).

Szombathely felől: Délután 5 ó. 45 p. (gyv.), éjjel 12 ó. 16 p. (szv.), délután 1 ó. 38 p. (szv.), delelőtt 9 ó. 54 p. (gyv.), éjjel 4 ó. 19 p. (vv.), délután 5 ó. 33 p. (vv.).

Székesfehérvár felől: Délután 1 ó. 17 p. (szv.), délután 5 ó. 41 p. (szv.).

Csáktornya felől: Este 8 ó. 41 p. (szv.)

Minden kedden és pénteken, egy- a várm. közgyűlések napján indul Kiscellből vegyesvonat 6 ó. 15 percekor. Szombathelyre érkezik 3 ó. 10 percekor. Szombathelyről indul délután 8 ó. 43 percekor. Kiscellbe érkezik délután 5 ó. 35 percekor.

Nem fog csalódnai!

Kiniczky Lajos

épület és műlakatos Celldömölkön, a Dömölki-utcában (Rábl-léle ház)

Aki kifogástalan épület-munkát, kovácsolt vaskaput, kerítést, sárcsozatot, bármily rendszerű takaréktűzhelyt, szóval bármilyen új munkát, vagy javítást a legmodernebb és legegységesebb kivitelben s mindamelllett olcsón és tartósan készíttetni szándékozik,

önerdekéből is tegyen próbarendelést

Kiniczky Lajosnál.

Nem fog csalódnai!

331 sz. 1906. vhtó.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajto az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a soproni kir. törvényszék, mint esőbírósnak 906. évi 6141-es számú végzése következtében Vb. Bischlitz testvérek kereskedő cég esődtömögének leltározása tárgyában 1906. évi november 4-én foganatosított leltározás alkalmával 3146 kor. 40 fillerre becsült következő ingóságok: u. m. egy motorgép felszerelvényeivel szelelő és benzín motor, rosták s hozzátartozó elevátorok, tizedes mérleg, egy drb úrmérleg, 70 kg. zsákmadzag, gépolaj, benzín, 34 szál deszka és egyéb tárgyak nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a celldömölki kir. járásbírósg 1906 évi V. 334,3 számú végzése folytán Kenyeriben a vasuti állomáson levő raktárhelyiségben leendő eszközésére 1907. évi jan. 4. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és a venni szándékozók ezennel oly megjelzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvény-cikk 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fog-nak adatni.

Kelt Celldömölk, 1906 dec. 20.

Záborszky Sándor
kir. bír. végrehajto.

Önmagának jóakarója

aki egy próba-rendelés által megkísérli az üveges szakmába vágó bármily munka elkészítését, u. m. *épületüvegezést, ablakok bemetszelését, javításokat*

SZEBENYI PÉTER

üvegesnél Celldömölkön, (a finiskola épületében).

Ugyszintén lámpaernyő, lámpa-üvegek, kandócsok s minden e szakmába vágó tárgyak legolcsóbb bevásárlási helye.

Tájékoztató.

Agyagáru gyár:

Boscowitz Sámuel Pápa, Korvin-utca 18. Készít tőzálló anyagból divatos cserépkályhákat. Javítások is jutányos áron elfogadtnak.

Asztalos:

Schutz Gyula épület-, bútor- és portál-asztalos. Temetkezési vállalkozó. Kossuth Lajos-utca. Ács:

Reich István ácsmester, Kórház-utca.

Reich Imre ácsmester, Kórház-utca.

Bádogos:

Wendler Lajos épület- és disznú-bádogos.

Nagy raktár konyhafelszerelési cikkekben. Borbély és fodrász:

Engelz Ferenc újonnan berendezett borbély-és fodrász-üzlete Celldömölkön a Vásártér-utcaiban.

Mikus Kornélné Kossuth Lajos-utca.

Kávéház:

Központi Kávéház Kossuth Lajos-utca. — Kifűnő italok, pontos kiszolgálás!

Klein Jakab Új kávéháza a vasuti állomás közelében. Idegeneknek találkozási és szórakozó helye. Minden időben friss kávé.

Erzsébet-kávéház Győrött, Király-utca. Egész éjjel nyitva, naponta cigányzene.

Kőműves és építési vállalkozó:

Vizlendvay József építési vállalkozó és okl. építő-mester Celldömölkön. Elvállal az építési szakmába vágó mindenféle új munkálatokat és javításokat.

Cipész:

Gerencsér András uri és női cipész, Vásártér-utca.

Jánosa Pál uri és női cipész, Ferenc József-utca.

Klaffl Gyula férfi és női cipész, Erzsébet-ú **Roif Dávid** uri-, női- és gyermek-cipő raktára Kossuth Lajos-utca.

Cserapes:

Szigeti György cserapes-mester Alsóság. Elvállal minden szakmába vágó új munkákat és javításokat.

Divatáru kereskedő:

Lőwenstein J. és Pál, Celldömölk és Pápa. Legolcsóbb bevásárlási hely.

Németh Markus uri és női divatkereskedése, Szt. Háromságtér.

Fűszerkereskedő:

Almási János fűszer-, liszt- és festékkereskedő, Dömölki-utca.

Gayer Gyuláné fűszer-, festék- és vaskereskedése, Szt. Háromságtér.

Kohn Sándor fűszer-, liszt- és vegyeskereskedése, zománczott edény nagy raktára a Szt. Háromságtéren.

Hentes:

Bödör József hentes-üzlete és huszfüstölője Jánosbáza.

egészségi nadrágtartók

Úrak számára 40, 65, 80, 120, 140, 180 kr.-ért.
Fiúk számára 30, 40, 50, 65 kr.-ért.
Kaphatók mindenütt.




Fig. 1 — Ez a típusú nadrágtartó a legkényelmesebb, mert a gombok helyett ingeny gombot (1. ábra), mi kényelmesebb, mert a nadrágtartókat nem kell a nadrágtartó gombjait (1. ábra), a gombok pedig csak a nadrágtartókat tartják helyben.

Fig. 2 — Ez a típusú nadrágtartó a legkényelmesebb, mert a gombok helyett ingeny gombot (2. ábra), mi kényelmesebb, mert a nadrágtartókat nem kell a nadrágtartó gombjait (2. ábra), a gombok pedig csak a nadrágtartókat tartják helyben.

FR. MACH. BRÜNN.

Kurtz Gyula

ajánlja kitűnő zongorát.

Kívánatra jutányos áron kölcsönöz, javít és hangol zongorát és pianót.

Pápa, Főtér.

Horváth János, Jánosházán. Új-utca. Elvállal mindenféle kőműves munkát, házak tőra építését és javításokat olcsó árak mellett.

Lakatos:

Rosenheim Ferenc épület és géplakatos Cell-dömölk, Sági-utca.

Simon Sándor épület és géplakatos, Kossuth-L-u Elvállal szakmájába vágó mindenféle munkát. Lisztkereskedő:

Herzfeld Mór. Csornai Gőzmalom Liszt-Főraktára Cell-dömölk, Kossuth Lajos-utca.

Takács György lisztkereskedése Cell-dömölkön, a Bencés-rend épületében.

Mészáros

Krausz Mihály, Sági-utca.

Singer Ignác húscsarnoka Cell-dömölk, Kossuth Lajos-utca.

Zsirai Lajos mészáros és hentes üzlete a Fő-terem, Cell-dömölkön.

Pék:

Kelemen Ferenc, Kis-utca Fiók; Kossuth L-u Kenyér-sütések elfogadtatnak.

Klein Adolf Pápai-u. Kenyér-sütéseket elfogad.

Szita György, Kis-utca.

Szesz- és bornagykereskedő:

Günsberger Ignác. Szeg. Szesz- és bornagykereskedő.

Sőrraktár:

Altstädter József, Dömölk-utca. V. híres kő-bányái sör raktára.

Szabó:

Guttman Adolf, polgári és egyenruha szabó a tulipán-hoz. Vasárter-utca. Vasuti sapkák és zubbonyok raktára. Kész férfi- és gyermekruha raktár. Olcsó árak.

Tihanyi Béla ruháraktára Cell-dömölkön, a Sági-utcában. Férfi- és gyermekruhák nagy választékban tartatnak raktáron.

Schlesinger Samu ruhaszabó divattermet ajánljuk a kenyesebb izlésű közönség figyelmébe. Pápai-utca. Gombos-féle ház.

Toth Antal, Vasárter-utca. Divatos öltönyöket olcsón készít.

Mielőtt ruhaszükségletét beszerzi, tekintse meg **Sikos István** férfi és gyermek-ruha áruházat Jánosházán. Mérték szerinti megrendelések olcsó áron eszközöltetnek. Tisztítások elfogadtatnak.

Vágó Dezso első pápai férfi divat-terme Fő-ter 253. sz. Készít katonai-, pápai- és polgári ruhákat. Legfinomabb bel- és külföldi ruhák raktáron!

Szállító (Speditur):

Schöntag Márton fuvaros, Sági-utca. Elvállal fuvarozásokat mérsékelt díjazás mellett.

Téglagyár:

Bárdossy S. és Társai, Sági-utca.

Tory György, Szt. Haromság ter.

Üveges:

Spieler Ede üveg-, porcellán- és lámpaárúk kereskedése, Szt. Haromság ter.

Vendéglő és szálloda:

Hungaria szálloda, Pápai-utca. Kávéház, étterem és szállószobák. Pontos kiszolgálás!

Korona szálloda, Kossuth Lajos-utca. Újonnan épült és fenyvesen berendezett 15 szállószoba.

Szarvas vendéglő, Szt. Haromság-ter. A leg-tisztább sági borok, figyelmes kiszolgálás!

Hubert Samu vendéglője a Bányához Sági-u.

Hubert Pál vendéglős, Csenge.

Rotschild David vendéglős Ság. Tiszta ke-zelt sági borok. — Naponta Friss birkahús kapható.

Zsoldos Antal sörösarnoka Cell-dömölkön, a Központi kávéházzal szemben. Állandóan frissen esapolt köbörnyi sör.

Vak szamár szálloda Győrött. Teleki-utca. Marschall Pál vendéglős.

Vadász Pál vendéglője Iszaktan.

Karácsonyi és ujévi ajándékok óriási választékban

STEINER B. áruházában kapható

CZELLDÖMÖLK, Központi kávéház mellett.

Különösen figyelmébe ajánlom igen tisztelt vevőközönségemnek **hazai** árucikkek-ből berendezett nagy raktáromat, melyben bármely hasonló üzlettel versenyképesen olcsó árakon szerezhetik be vevőim **porcellán, majolika és üveggészleteiket**

Tessék a fentiek valódiságáról próbavásárlás által meggyőződést szerezni!

Tisztelettel:

STEINER B.

Mindenféle lámpákban gyönyörű ajándékok!

Szakv i s n i y e k

az

Esterházy Cognacról:

A magy kir. műegyetem borászati laboratoriuma által hivatalosan megejtett és általunk tudomásul vett vizsgálatok alapján az

Esterházy
cognacot

betegeinknél alkalmaztuk és azt sikeresen használva mint kitünő minőségűt és a francia Cognacokkal vetekedőt a **legjobban** ajánlhatjuk.

Dr. Tauffer Vilmos Dr. Kéty Károly
egyetemi tanár, egyetemi tanár.

Dr. Stiller Bertalan Dr. Angyán Béla
egyetemi tanár, egyetemi tanár.

Dr. Réczey Imre Dr. Poór Imre
egyetemi tanár, kir. tan., egy. tan.

Dr. Pertik Ottó Dr. Baron Jónás
egyetemi tanár, egyetemi tanár.

Az

Esterházy cognac
minden előkelő fűszer és csemege kereskedésben kapható.

Fürdőkád

jó karban levő

megvételre kerestetik.

Cím a kiadóhivataiban.



Tartós és jó!
Olcsó árak!

Az árjegyzéki árból nagy engedményt adunk t. vevőinknek: ugyanis kerékpáraink árát felére: **80 koronára** szállítottuk le. Magyarországra az elvámolást 4 korona számitatik fel. Világhírű „**Multiplex**” kerékpársínekert **6 évi irásbeli jálállást vállaltunk.** Számtalan elismerő levél a szállított gépekről. Elsőminőségű gyártmányu „**Multiplex**” kerékpáraink felülmúlják e téren Európa gyártmányait, mert gépeink összes alkatrészei teljesen gyárunkban készülnek s így azok tartósáigiért szavatolhatunk.

Árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve küld a „**MULTIPLEX**” kerékpárgyár, Berlin 257. Gütscheiner-strasse 15.

Tory György vendéglőjében azonnal kiadó egy szép tagas üzlethelyiség.

Részletfizetésre porcellán- és üveggészletek, lámpák, chinézüst. Kérésre képes árlap ingyen. — **Ugyanitt** utazók felvetetnek, kik vendéglősöket, kereskedőket és henteseket látogatnak, híres **szegedi paprika** eladásával sokat kereshetnek.
1 kiló világhírű szegedi paprika
= 3 forint utánvétel. =
IVANKOVITS KÁROLY és FIA SZEGEDEN.

A g r a r i A

KÉRJEN

MINDEN

GAZDA

az

AGRARIA-tól

ARJEGYZEKET
gőzcseplőkészletekről,
benzinmotorokról
és vetőgépekről. ==

Az arjegyzéket díjtalanul küldjük.

Levélczim: **AGRARIA Budapest Váci-ut 2.**

A g r a r i A

Acetylen világításhoz:

Legjobb minőségű római darabos calciumcarbíd . . . 26 K.

Legjobb minőségű római szemcsés carbíd 30 K

Ára 100 kgr. tiszta súlyért, tehát csomagolási súlybeszámítása nélkül, ingyenes csomagolással, azonnali készfizetés vagy utánvét ellenében pénztári engedmény és minden levonás nélkül.

Szállítunk legkötünőbb rendszerű **acetylenkészülékeket** és teljes **acetylen-világítási berendezéseket** is legjobban.

Allandó nagy raktár Budapesten.

Gyors kiszolgálás!

Schvarcz József és Társa

acetylen-világítási és calciumcarbíd eladási vállalata

BUDAPEST, V., Váci-körút 26/a.

Megérkeztek a téli divatkelmék.

A téli idény beálltával bátorodom a n. é. közönség figyelmét felhívni **Jánosházán** levő szabó-üzletemre, hol a legjobb minőségű angol és hazai kelmékből készítek a legújabb divat szerint férfi-öltönyöket.

== Gyorsan, pontosan és jutányos árban! ==

! Nagy kész férfi- és gyermekruharaktár! !

Meghívásra vidéken is bárhol megjelenek.

A n. é. közönség szives partfogását kérve vagyok tisztelettel

Sikos István

papi-, polgári- és egyenruhaszabó.



Legjobb mellékkereset

nők és családok részére. Egy helyen és egy háztartásban se hiányozzék az eredeti «Styria» kőgép. — Árjegyzék ingyen. Kedvező fizetési feltételek.

Első STYRIAI kőgép-gyár
magyarországi kőgy. FÜGL. J. L. műépész
Budapest, VI., Csengeri-u. 54.

A téli esték unalmát

csak úgy üzhetjük el, ha

WAGNER, a hangszerkirály
különlegeségi hangszernek áruházából **Bpest, József-körút 37-39 sz.** egy hangszerrel hoztatunk azokon egy órai gyakorlás után bárki megtanulhat játszani.

HÁRFA CITERA, 10 drb. kottával ára 16 K
SZÁHARMONIKA dobkísérettel . . . 2 .
TROMBONA, új hangszer . . . 2 .
FACINBALOM verőkel . . . 8 .
HARMONIKA, citera kísérettel . . . 5 .
TAMBUCCA, jó hangú . . . 5 .
MAGYAR CITERA, verővel . . . 8 .
ISKOLA-HEGEDŐ tokkal, 15 drb. felszereléssel . . . 10 .
HARMONIKÁK orgonahanggal 5 K-től feljebb
Köpes árjegyzék ingyen.

Hirdetéseket

felvesz a kiadóhivatal

Személy hitel!

Kezes és kezes nélkül katonatisztek, papok, lelkészek, udvari, állami, megyei- és magántisztviselők, tanítók, kereskedők, iparosok, **nyugdíj jogosult hölgyek, kereskedelmi alkalmazottak és magánosoknak** 1/4—25 évig terjedő időre heti, havi, 1—1/2 és egész évi tőkeamat törlesztéssel!

KÜLÖNLEGESSÉG: A paris—becsi enquete értelmében tükésítjük a jóvedelmet.

4°! 4°! 4°! 4°!

Jelzálog hitel!

300 koronától feljebb I., II. és III. helyre földek, városi- és vidéki házak, nyaralók, **gyárak, fürdő épületek, malomok, ásványvíz és egyéb források és kőbányákra, a beeseték³, részreig.**

Építési hitel!

Építésselben levő ingatlanokra 2-3 részletben, oly arányban, amily arányban az építkezés előre haladt!

Bank- és magánadósságok convertálása!
Valtó- és tárc hitel! Vizleszámitolás kereskedőknek!

Előnyösen **Solid** alapon és **gyorsan** eszközöljük mindenzen fenti műveleteket elsőrangú intézetek által!

Elsőrendű ajánlatok!

Kertek-prospektus!

Valaszbelvög műlékémó!

MELLER L. E.

Budapest, V. ker. Kohári-u. 19 B sz.

Dr. BLUM és Dr. KÖRÖDY

fog- és szájbetegségek szakorvosai

Fogorvosi és fogtechnikai műtermők

PÁPÁN, Jókai-utca 16., Blum-féle ház.

Porcelán, arany,
latina, cement

fogtömés.

Érzéktelenített fog- és gyökérhuzás (éjjel is).

Arany, kautschuk, celluloid, alumínium lemezű és amerikai rendszerű lemez nélküli **műfog.**

Műfogjavítás azonnal elkészül.

Arany fogkorona. Csapos fog. Fogtisztítás. Fogkö-eltávolítás.

Mérsékelt ár-több évi jóállás!

Különleges berendezkedés gyermekfogak és szájbetegségek kezelésére.

**Rendelés naponta (vasár- és ünneppnapon is)
délelőtt 8-tól délután 6-ig.**

Ha köszvényben, reumában, ischiában szenved, vegyen egy üveg

Dr. Flesch-féle köszvény-szeszt,

mely csúsz, köszvényt, reumát, kéz-, láb-, hát- és derekfajást, kezek és lábak gyengeséget, fájdalmakat és daganatokat biztosan gyógyít. Hatása a legrövidebb idő alatt észlelhető. Kapható:

Dr. FLESCHE E. M.

„Magyar korona” gyógyszerüzében,
GYÖR, Baross-ut 24 szám.

Másfél deciiteres üveg ára 2 kor. Huzamosabb használatra való „Családi” üveg 5 kor. 3 kis, vagy 2 „Családi” üveg rendelésnél már bérmentve, utánvétellel küldjük.

Rheumát, Csúzt, Köszvény

feltétlenül és biztosan gyógyít a híres és minden hazban nélkülözhetetlen

Dr. Arányi herkulesfürdő

Rheuma-Ola j.

Ajánlható kéz-, láb-, hát-, mell- és derekfajásnál, ítes, erőltetés, ficamodásoknál, fulladás és fuladás, feje- és fogfájásnál. Kapható a készítőnél:

BALLA SANBOR gyógyszerüzára
Hódmezővásárhely Kossuth-ter.
Ára egy üvegnek 2 K. — Próbáért 1 K. 6 koronás rendelésnél ingyen csomagolás, bérmentve. — **Pápai főraktár:**
Városi gyógyszerüzár, Fő-utca 8.

15

forintért tiszta gyapjuszövetből mérték szerint elegáns kivitelű **terfiállvány, felöltő** vagy **téli-kabát**

Krausz F. és Tsa

uriszabó üzlete

B u d a p e s t, Kerepesi ut 69 szám.

Videkre mintákat mértékveteli utasításal bérmentve.

Sok szenvedéstől szabadul meg,
ha megismeri az

Universal-Fluid

bedörzsölő szert, mely enyhít: **csúzt, köszvényt, rheumát, fog- és fejfajást és macacs borviszketegséget.** A kimerült izmokat és idegeket fel-
méli, amit számos elismerő

— ígazol. — Egy kis próbá-
üveg ára 10 fill. — **Főraktár:**

Budapest, Török J. gyógytára
Király u. 12. és Andrássy-ut 26.

Videkre 3 nagy üveget 4 K 50 fill.
12 kis üveget 5 K-ért portó- és csomagolás-költségmentesen küld a
„Vörös-kereszt” gyógytár **Temesvár**